

[Aksel Larsen.]

skatteyderne ser sådan på det, for de har jo opdaget, at når folketinget beskæftiger sig med skatter, kommer de til at betale mere i skat, uden at de har garanti for, at det hjælper.

Jeg tror, det er rigtigt at indkoble en skattepause, og den skal ikke være for kort. Jeg siger dette, ikke blot fordi jeg synes, befolkningen måske trænger til den, men først og fremmest fordi regeringen og folketinget trænger til en pause for at få tid til at skaffe sig et overblik over statens finanser, over den offentlige økonomi, over hele den økonomiske udvikling og over skattesystemet. I meromsudvalget, hvis digre beretning foreligger, har vi fået materiale om skatternes vægt på forskellige indkomstgrupper. Det viste sig her som på alle andre områder, at Danmarks statistik er meget, meget mangelfuld, og jeg vil da håbe, at man snart tager fat på at gøre den noget bedre. De eneste oplysninger, man kunne give, var, at man havde undersøgt skattebyrdens vægt på visse indkomstgrupper af lønmodtagere, men kun lønmodtagere, og man kunne nogenlunde oplyse, hvordan skatternes vægt fordelte sig på indkomstgrupper op til 50.000 kr. i bruttoindkomst eller såkaldt familieindkomst. Når man talte om skattebyrdens vægt, var det såvel direkte som indirekte skatter og kommuneskatter. Efter den statistik, der kunne stilles til rådighed, så det sådan ud, at familieindkomster på 15.000 kr. alt i alt i skatter svarer omtrent lige så høj en procent som familieindkomster på 50.000 kr. om året. Mere interessant var det dog, at der derimellem var en pukkel omkring 30.000-35.000 kr.; dér var den procent, der blev svaret i skat, større end både ved 15.000- og ved 50.000 kr.-niveauet. Men fra 30.000-35.000 kr. gik linjen nedefter. Vi ved intet om, hvorvidt den fortsat går nedefter, når vi når til 100.000, 150.000 eller 200.000 kr. i familieindkomst, men det er i hvert fald tankevækkende, at det forholder sig sådan med progressionen i skattesystemet i Danmark, at der af familieindkomster på ca. 15.000 kr. svares praktisk talt samme procent i skatter som af familieindkomster på ca. 50.000 kr. Det siger, at der er noget galt, for det har dog været sådan, at der skulle være progression, de stærkeste skuldre skulle

bære de tungeste byrder, og de med de større indkomster skulle betale flere ører i skat af hver krone end de med de små indkomster — beskattningen skulle have et vist indkomstudjævrende sigte. Det ser ud til, at man er kommet omtrent så langt væk fra dette, som man har kunnet komme. For mig ser det ud, som om man, hvis man fortsætter ad forbrugsbeskatningens vej, vil nå til, at de med de små indkomster kommer til at betale en større procentdel af deres indkomster i skat end de med de store indkomster.

Ja, dermed synes jeg vi har fået noget at vide om, i hvad retning en skattereform bør gå, og jeg anbefaler den skitse til skattereform, som socialistisk folkeparti har forelagt i meromsudvalget, og som findes aftrykt i meromsudvalgets beretning, til nærmere studium.

Det er naturligvis klart, at denne udvikling skyldes, at de indirekte skatter har fået større og større vægt, de er blevet større og større, og at de giver staten større provenu end de direkte skatter, men det skyldes også, at indkomstbeskatningen er blevet så håbløst indviklet og gennemhullet, ikke mindst ved hjælp af den såkaldte fradragsjungle, hvor man tilsigter at sætte folk i godt humør, når de udfylder selvangivelsen, ved at give dem alle hånde muligheder for fradrag, idet man håber, at hver enkelt glæder sig og ikke tænker på, at de fradrag, enkelte grupper får, skal betales af andre, og at de fradrag, man giver alle mulighed for at få, gavner ingen. Det, vi foreslår, er, at man først og sidst skal rydde op i denne fradragsjungle og begynde med det, som ikke direkte står i lovgivningen, men som er praksis, nemlig at skattesnyderi er tilladt eller tolereres. De sagkyndige kan diskutere, hvorvidt det er 4 eller 5 milliarder kr. eller et større beløb, der årligt ikke skrives på selvangivelserne som indkomst, i hvert fald er det et betydeligt beløb. Naturligvis er det ikke sådan, at der dermed snydes for 5 milliarder i skat, men alligevel er det formodentlig et par milliarder, der på denne måde unddrages det offentlige i skattebetaling. Jeg står ikke og ivrer for, at man ubetinget skulle have skatteprovenuet forhøjet med dette par milliarder, men hvis dette beløb kom ind, kunne skatteprocenten formodentlig for andre, der må gøre en